

HET ONZEKERE GELUID

Erg blij om hier vanmorgen te zijn en wij vertrouwen erop dat de zegeningen van de goede Heer op ieder van u zullen rusten. En ik wist niet dat ik hier zou zijn, nogal verrassend voor mij. Maar ze hebben de bijeenkomst in Duitsland nog één week uitgesteld omdat er iets gebeurd was, ze moesten dat stadion gebruiken. Dus wij vertrekken pas eh—een week na aanstaande zondag.

² Volgende zondag zijn wij . . . volgende zaterdag en zondag, op het kampterrein van de Methodisten in Campbellsville, Kentucky voor een gezingscampagne. Zaterdagavond zal een gezingsdienst zijn in Campbellsville, het kampterrein van de Methodisten. De volgende zondagnamiddag wil ik een Evangelieboodschap prediken, zo de Here wil. En dan zondagavond weer zal er een gezingsdienst zijn voor de mensen daar. . . Dat is dicht bij mijn geboorteplaats, waar ik geboren en getogen ben, of geboren. En ik ben hier in Indiana opgegroeid. Dus jullie die vrienden hebben die naar een gezingsdienst wilden komen, wel, zo de Here wil, zullen wij daar volgende zaterdagmiddag zijn, of -avond bedoelde ik. Ik denk dat het rond half acht begint. Onze geliefde voorganger zal met ons meegaan om het zingen te verzorgen enzovoort.

³ En er zullen diensten zijn in de tabernakel hier volgende zondagochtend en zondagavond. En er zal een—een zeer fijne prediker hier zijn om tot u te spreken, een verrassing. Dus laat ik het hierbij, want wij proberen iemand te krijgen die een verrassing voor u zal zijn voor aanstaande zondag. En dus u die nu niet in Campbellsville kunt zijn om met ons te zijn in de samenkomst, wel, kom naar de kleine tabernakel en de diensten zullen doorgaan zoals gewoonlijk volgende zondagochtend en zondagavond.

⁴ Wij zouden annuleren, indien er toevallig iemand hier is uit de buurt van Campbellsville, wij proberen meestal te annuleren voor de diensten maar er . . . wij hebben mensen die gewoon niet kunnen voor die tijd om naar die samenkomsten te gaan. En wij zullen diensten houden speciaal voor hen en de jonge mensen. Dus iedereen is van harte uitgenodigd voor deze fijne diensten.

⁵ Dan hebben wij toevallig . . . Nu, over tijd gesproken, hoe die echt toeneemt. Denk er eens aan. Ik vertrek hier om elf uur 's morgens vanuit Louisville. En de volgende middag direct na de lunch predik ik Luxemburg en in Frankfurt, Duitsland. Denk eens even, vanaf elf uur hier in . . . vertrek ik vanuit Louisville, om elf uur, en de volgende middag predik ik in Frankfurt, Duitsland; met vijf uur tijdsverschil ervan afgetrokken, qua tijd.

Denk eens even! Tjonge! Moeilijk te geloven, nietwaar? Zo snel! Maar we hebben door Gods genade een goede doorverbinding gekregen, de PC-9 van hier naar New York; en vanaf daar verder met de Pan American. Die brengt ons rechtstreeks naar Frankfurt.

⁶ En dan zullen wij daar voor—voor een aantal dagen zijn en dan gaan wij van daar naar Berlijn. En met de—de beroemde Hal Herman; ik zal twee avonden met hem in Berlijn, Duitsland zijn. De beroemde bekeerde filmregisseur van Hollywood, en, hij werd bekeerd in een van de samenkomsten daar. En hij is een Duitser van geboorte. En hij is terug in Duitsland en predikt het Evangelie onder een grote tent in Berlijn. En er komen vele duizenden van achter het ijzeren gordijn. Het is . . .

⁷ Het is zeker een zielig iets. Op een morgen zat ik in Zürich, Zwitserland, en toen, er waren zoveel mensen. Wij hadden honderdzesentwintigduizend mensen daar in de bijeenkomst, dus wij konden nauwelijks de plaats verlaten. En dus iedereen, weet u, zielig, en smeekten dat wij voor hen zouden bidden en wilden weten wat de Here tot hen te zeggen zou hebben.

⁸ En de Here zei tegen mij: “Ga heen en loop naar de kust, of naar de oever van het meer.” Zwitserland is zo’n mooi land.

En ik zei: “Billy, loop met mij mee.”

⁹ Hij zei: “Nou, pa, je raakt daar straks helemaal verstrikt en je zult de politie moeten inschakelen om je eruit te halen.”

¹⁰ En ik zei: “Wel, de Here vertelt mij om naar de oever te gaan.” Dus ik ging daarheen en liep heel ver langs, niemand. . . De Duitsers en Zwitsers en Belgen en Fransen en Italianen op de bijeenkomst. Helemaal niemand herkende me. Ik liep daar gewoon door. En ik heb een manier om mezelf een beetje te vermommen. Ik twijfel eraan of mijn eigen broer mij zou herkennen als hij mij tegen zou komen. Dus . . . En hij . . .

¹¹ Ik wandelde verder en wij gingen daarheen en gingen zitten. En Billy zei: “Nou, je weet dat ze mij kennen, pa.”

¹² Ik zei: “Wel,” zei ik, “misschien wel. Maar,” zei ik, “de Here vertelde mij om hier te komen.”

¹³ Hij zei: “Maar wat wil de Here dat je doet?” Het ongeduld van een kind, weet u.

En ik zei: “Daar zal Hij voor zorgen.” Zie?

¹⁴ Dus wij begonnen terug te lopen langs de oever. Ik zag een oude man daar zitten te huilen, en hij las iets, op die manier. Ik zei: “Daar is hij. Dat is hem.”

Hij zei: “Je gaat toch niet naar die man toe om met hem te praten?”

¹⁵ Ik zei: “Nee, hij gaat naar mij toe lopen om met mij praten.” Ik zei: “Hij. . .” Ik zei: “Nu, hij is van heel ver weg.” En ik zei:

“Hij is hierheen gekomen; het is een noodgeval. Let maar op en zie of die man niet iets voor mij heeft. En het heeft te maken met een vrouw haar arm. Ziet u?” Ik zei. . .

Zei: “Hoe weet je dat?”

¹⁶ Ik zei: “Er kwam net een visioen en dat is dezelfde man, dat is hem die daar zit.” En dus, ik zei: “Kijk nu gewoon de andere kant op en loop hem voorbij.”

¹⁷ Wij liepen er verder voorbij. Na enkele ogenblikken zei hij: “Pa, die man volgt ons.”

¹⁸ Ik zei: “Dat weet ik. En we gaan een bocht om; we gaan een kleine brug oversteken en hij zal voor mij gaan lopen en mij daar bij de brug inhalen. Kijk of hij dat niet doet.”

Hij zei: “Goed dan.”

¹⁹ Dus wij gingen verder. En daar stopte hij, liep voor me uit en haalde mij in bij een kleine brug. Hij zei: “Broeder Branham?”

²⁰ En hij nam zijn kleine. . . had een kleine tas zoals een dame draagt, haalde daar een soort klein handtas uit, zijn paspoort. En hij was van Rusland. En hij had daar een zakdoek in waar hij wilde dat ik over ging bidden en scheurde die in zes stukken, voor een vrouw met haar hele slechte arm die gewond was geraakt en maar niet beter werd en ineenkromp. En ze was de moeder van vijf kinderen. Zes stroken, ziet u, precies perfect.

²¹ En ik keek naar zijn paspoort. Hij kwam uit Rusland, van achter het ijzeren gordijn. En te bedenken hoe de Here Jezus. . . Toen ik die arme Rus zag! Ik vroeg hem hoeveel er waren. Hij zei: “Er zijn een paar honderd van ons die de grens zijn overgestoken en naar uw samenkomst zijn gekomen.”

Ik zei: “Hoe wist u dat ik hier was?”

Hij zei: “Wel, wij hoorden het via de Zwitserse radio.”

En ik zei: “Hebt u ooit van mijn diensten daar gehoord?”

²² Hij zei: “Toen de kleine jongen in Finland uit de dood werd opgewekt; dat ging door heel Rusland heen.” Door heel Rusland; die kleine jongen die uit de dood werd opgewekt. Dus het toont gewoon aan dat God Zijn kinderen overal heeft. Nietwaar?

²³ En Hal Herman vertelde me, zei: “Billy, als wij daar zijn. . .” Weet u, het is dicht bij de grens daar, in Berlijn. Hij zei: “Er zullen misschien vijfduizend mensen of tienduizend mensen daar staan. Wanneer u de dienst afsluit, binnen de tien minuten (ondergrondse gangen) kunt u geen mens zien.” Ze gaan weer terug achter het ijzeren gordijn. Ze komen er als mollen door.

²⁴ Dus, het laat alleen maar zien dat ondanks al het atheïstische, al het goddeloze, al het nazisme, Hitlerisme en fascisme en communisme het licht van het Evangelie nooit uit zal slaan. Het is nog steeds in de harten van de mensen. En het

zal steeds verder en verder en verder en verder blijven golven. Het zal nooit eindigen.

25 Want Jezus zei: “Op deze rots zal Ik Mijn Gemeente bouwen; en de poorten van de hel kunnen haar niet overweldigen.”

26 Is het niet geweldig? Om te weten dat de reden dat u vanmorgen in dit kleine oude hete gebouw zit, met waaierende ventilatoren, is dat er iets binnenin een mens is dat roept; een verborgen kracht waar de wereld niets van weet. Alleen degenen die er deel aan hebben gehad, weten wat het is.

27 Werken de kleine luidsprekers daar nu? Een tijdje geleden kon ik mijn geliefde broer nauwelijks horen daar achterin met de ventilatoren die draaiden en—en ik kon niet veel verstaan van wat hij zei.

28 Wel, wij zijn blij u hier vanmorgen te zien op deze hete dag. Vergeet de woensdagavond-dienst in de tabernakel niet. En ik geloof dat u broeder Neville op hetzelfde tijdstip volgende zaterdagmorgen zult horen en dan waarschijnlijk zal hij—zal hij meteen van daar dan naar Campbellsville gaan, of die avond, liever, voor de diensten.

29 En blij om kleine Edith en de familie Wright hier weer te zien vanmorgen, zuster Lawton, velen van de anderen van u hier. En ik zou graag zuster Angie en hun willen horen zingen: “Hij leidt de adelaar door de padloze lucht,” wat het ook was toen wij binnenkwamen. Ik genoot ervan.

30 En ik probeerde de hand te schudden van broeder Fleeman daar achterin en even met hem te praten. En dat is hoe . . . Ik begreep niet precies wat het was. Eens kijken . . .? . . . Iemand hier wil . . . Het is een gebed voor een ledemaat, iemand.

31 Wel, afgelopen zondagavond hadden wij een geweldige samenkomst bij de Church van de Open Deur, de Here deed daar een groot wonder. En het heeft zo ongeveer hun huis vol mensen bezorgd deze—deze week. Dus, het is een geweldige tijd geweest. O, heel wat warm weer. Maar nog, God zij dank, wij kunnen hier in het huis van de Here zijn vanmorgen en zijn klaar om de Here te dienen.

Zullen wij bidden?

32 Onze hemelse Vader, wij danken U nu in de Naam van Jezus, Uw geliefde Zoon, voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan. En onze zonden te vergeven en ons uit te nodigen in deze wonderbare, geweldige gemeenschap van Zijn lijden en deze gemeenschap van Zijn heerlijkheid die na de opstanding kwam om dit met zekerheid te weten, dat Jezus uit de dood is opgestaan en vandaag onder ons leeft. Hoe wij van Hem houden voor wat Hij heeft gedaan! Om Hem te zien hoe Hij de zieken geneest, maakte dat dat kleine blinde meisje (dat braille las) onlangs ’s

avonds, dat haar ogen opengingen, en door het gebouw liep, aan de mensen bewijzend dat Hij uit de dood is opgestaan.

33 En nu bidden wij U, o grote opgestane God, de God van alle goden, de Opperste Autoriteit over alles wat er is in hemel en op aarde, Heerser en Maker. Wij bidden dat Uw groot verheven Wezen ons vandaag zal zegenen en Uw grote Majesteit zal binnenkomen in ieder hart vanmorgen, Vader, en de controle zal nemen over alles. Vragen wij voor de glorie van God. In Jezus' Naam bidden wij. Amen.

34 In het boek I Korinthiërs, gewoon bij wijze van tekst, als we het dat zouden kunnen noemen, voor een paar ogenblikken, zouden we hier een vers of twee willen lezen om ons een achtergrond te geven en een klein getuigenis dat ik u wil vertellen voordat wij beginnen te spreken.

35 Ik heb een paar aantekeningen hier opgeschreven over verschillende dingen die ik tegen u wil zeggen over diensten en iets dat onlangs gebeurde. Zodat ik het niet vergeet, hoop ik.

36 Nu, in I Korinthiërs. Gods Woord heeft altijd de voorrang. Het komt eerst. Houd Zijn Woord. En nu in het 14e hoofdstuk en beginnend bij het 6e vers, lees ik dit.

Nu, broeders, als ik tot u kwam en met tongen sprak, wat zou—wat nuttigheid zou het u doen, als u . . . niet tot u sprak, of door openbaring, of door kennis, of door profetie of door lering?

En alles zonder leven geeft een geluid, hetzij fluit . . . harp, of als het geen onderscheid in het geluid geeft, hoe zal men weten of het fluit of harp is?

Want indien de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich gereedmaken voor de strijd? (Paulus die spreekt.)

37 En dan in Psalmen, de 1e Psalm, lezen wij dit: “Gezegend is de man, die God geen ongerechtigheid toe zal rekenen, of zonde.” En de gezegende man is een andere man. David die sprak en vertelde hoe gezegend hij was, dat: “De gezegende man, hij was als een boom die geplant is bij de rivieren van water,” in Psalm 1, “en hoe hij zijn vrucht zou geven op zijn tijd. De goddelozen zouden niet zo zijn, maar hij zou—hij zou vergaan,” enzovoort. Maar de—de gezegende man was Gods man.

38 En nu, ik wil aangezien er hier vandaag niet al te veel zijn, en ik hoop dat het niet te warm voor u is om daar een paar ogenblikken te zitten, of tenminste vijfenveertig minuten. Ik zou vandaag gewoon van hart tot hart met u willen spreken.

39 In de tabernakel krijg ik niet al te vaak de kans om dit te doen, of buiten in de samenkomsten, om leer te onderwijzen of om dingen te zeggen die ik wil zeggen. Maar elders daar gaat het altijd over de onderwerpen van goddelijke genezing. En in de andere kerken waar hun verschillen met elkaar vermengen en

bepaalde denominaties die andere theologie onderwijzen, wel, dan kan ik—ik het niet zeggen, omdat het gevoelens kwetst enzovoort. Zelfs soms wanneer het Woord eenvoudig en duidelijk wordt gepredikt, kwetst het gevoelens. En het beste om te doen is gewoon bij de fundamentele principes te blijven van—van Jezus Christus als wij ons elders bevinden, en Zijn dood, begrafenis, opstanding en Zijn—en Zijn kracht en liefde voor de mensen. En op die manier veroorzaakt het geen verwarring.

⁴⁰ Want, ik . . . Voor mij, het maakt mij niet uit tot welke kerk mensen behoren. Het belangrijkste is of ze Christen zijn. Of u Katholiek bent, of u Protestant bent, of u Methodist, Baptist of wat u ook mag zijn; zolang u een Christen bent, dat is het belangrijkste. Christus kijkt niet naar uw kerk waartoe u behoort. Want die zullen op een dag allemaal vergaan en weggaan en uiteenvallen en er zal niet meer aan hen gedacht worden. Maar de—het principe van het Christendom is de toestand van het hart tegenover God. En dat is het waar we ons op willen concentreren; dat is een broeder te kennen, niet door de kerk waartoe hij behoort, of hoe hij zijn kleren draagt, maar wat hij is in zijn hart.

⁴¹ Nu, mijn onderwerp deze morgen is natuurlijk: *Het onzekere geluid*.

⁴² Nu, er zijn veel dingen die geluiden geven. En er zijn vele onzekere geluiden vandaag. Er is onzekerheid aan alle kanten. Overal waar u kijkt, in de nationale zaken, is—er is onzekerheid.

⁴³ De Grote Vier vergaderingen, het is . . . ze komen samen. Ze schrijven verklaringen uit, maar er is onzekerheid of de andere partij zich aan hun—hun belofte zal houden of niet. Er is onzekerheid over of het morgen gaat regenen of dat het mooi weer wordt. Er is onzekerheid in alles waar u naar kijkt, behalve één ding, dat is in Christus. Zie? Dat is één ding waar u zeker van kunt zijn dat het zeker is.

⁴⁴ En er is nog iets dat absoluut zeker is voor iedereen hier. Ik wil die gedachte bij u laten om mee te beginnen. Het is onzeker of u in leven zult blijven om uit deze kerk te komen of niet. Het is onzeker of u ooit terug zult zijn of niet. Het is onzeker of u nog een jaar in leven zult meemaken. Maar er is één ding dat absoluut zeker is; dat is de dood en het Oordeel daarna. U zult dat net zo zeker ontmoeten als dat God in de hemel is.

⁴⁵ U kunt een afspraak maken met uw vrouw en zeggen: “Schat, ik zal je naar een bepaalde plaats brengen.” Er kan zich iets voordoen zodat u dat niet kunt doen. Het kan zijn dat u die afspraak niet kunt nakomen.

⁴⁶ U zou uw beste vriend kunnen zeggen: “Broeder, ik ga je ontmoeten. Ik ga een bepaald iets doen. Ik zal je geld geven of je mag mijn auto hebben.” Allerlei in- . . . onzekerheid wat dat betreft.

47 Maar er is één ding dat zeker is, dat is: “U gaat sterven en daarna gaat u het Oordeel tegemoet.” Houd er dus rekening mee terwijl wij het over onzekerheid hebben.

48 Nu, er zijn mensen die denken dat: “Zolang wij maar naar de kerk gaan, zolang wij maar bij de kerk horen, zolang wij af en toe een goede prediking horen, enzovoort, dat het allemaal in orde is.”

49 Nu, aangezien het heet is en alles en ik zo veel transpireer en onder deze ventilator te zijn enzovoort maakt het mij normaal gesproken hees, wil ik vandaag gewoon met u praten als ik kan, u een paar dingen leren waarvan ik weet dat u ze zou moeten weten. En dat is iets waardoor u beter wordt, wat u op de weg zal helpen.

50 Ik hoop dat God mij vandaag zal helpen om iets aan u door te geven dat u zult doen beseffen wat u zou moeten zijn en wat u behoort te zijn, en door het u te vertellen, mij ook zal doen beseffen dat ik een beter man moet zijn dan wat ik ben en wat ik ben geweest. En laat mij elke dag een stukje hogerop komen, dichterbij Christus.

51 Daar zijn wij hier vanmorgen voor; in de oprechtheid en de integriteit van onze harten geloof ik niet dat wij naar een kerk zouden komen, heet vandaag, waar we hier moeten zitten en onder de hitte moeten lijden alleen maar om naar de kerk te komen voor het plezier van te komen; ik geloof dat er een bepaald iets is waar u voor komt, namelijk voor Christus.

52 U bent nooit gekomen om naar mij te luisteren. Ook al doe ik mijn best, maar ik heb nooit iemand tot God getrokken. Niemand zou kunnen trekken behalve Christus.

53 U komt misschien om het zingen te horen. Het zingen is heel mooi. Wij houden van dat soort zingen. Maar zingen trekt mensen niet tot Christus. Het—het is de Heilige Geest Die mensen tot Christus trekt. Zie?

54 Prediken trekt niet, hoewel wij ons best proberen te doen. De voorganger en ik, wij doen ons uiterste best om—om mensen tot Christus te trekken, of het Evangelie te prediken, maar het is de Heilige Geest Die uw hart moet trekken en u dat zekere geluid moet geven. Wij kunnen het Evangelie prediken van wat wij denken dat juist is, maar de Heilige Geest moet het geluid geven dat weerklinkt in uw hart. En er is een zekere geluid.

55 “Er is ook een weg die een mens recht schijnt, maar het einde ervan zijn de wegen des doods.”

56 Het is een beetje van het onderwerp af, maar ik wil er even bij stilstaan, met betrekking tot een—een bepaalde persoon die ik even in mijn gedachten zou kunnen nemen, een mythisch persoon, en het mevrouw John Doe noemen. Deze mevrouw John Doe, toen ze in de kerk opgroeide, was ze een fijne vrouw. Ze

hield van God. O, ze ging naar de kerk met haar moeder. Ze werd geleerd om—om te doen wat juist was.

⁵⁷ Nu, moge God ons meer van die ouderwetse moeders geven die hun meisjes en jongens leren om goed te doen, om goed van kwaad te onderscheiden! Dat is wat we vandaag nodig hebben. We hebben te veel andersoortige voorbeelden voor onze jongeren, zoals roken, drinken, feesten, enzovoort, dat hoort niet zo te zijn, en het is door moeders, zogenaamd dan.

⁵⁸ Nu, merk op. In de—het menselijk lichaam, onze opbouw, onze anatomie waarin wij hier leven, is niet gemaakt om te zondigen. Het is gemaakt om rechtvaardig te doen. Het is gemaakt om God te dienen.

⁵⁹ God heeft u nooit gemaakt om alleen maar te werken en thuis te komen en van uw kinderen te houden. Dat is allemaal goed en wel. God heeft u gemaakt om te werken. God heeft u gemaakt om thuis te komen, van uw kinderen te houden, van uw vrouw te houden, en de vrouw om trouw te zijn en van haar man te houden; de kinderen van hun vader en moeder te houden. Dat is allemaal goed. Maar God maakte u . . .

⁶⁰ Dat is slechts de achtergrond voor iets waar God u voor gemaakt heeft om te doen. God maakte u om een aanbidder te zijn, een aanbidder van Hem. U zult iets aanbidden, ongeacht wat het is. U zult uw vrouw aanbidden. U zult uw kinderen aanbidden. U zult wat maar ook aanbidden; uw auto, uw . . . U zult uw plezier aanbidden. U zult iets aanbidden omdat het in de mensheid zit om te aanbidden. Nu, wij willen weten wat wij aanbidden.

⁶¹ Jezus zei tegen de vrouw bij de bron, zei: “U aanbidt, u weet niet wat. Wij Joden, wij aanbidden. . . Wij weten dat wij God aanbidden, want redding is van de Jood.”

⁶² Nu, en toen begon de vrouw Hem uit te leggen hoe zij. . . “De ene zei: ‘Op de berg,’ de ander zei: ‘Jeruzalem.’”

⁶³ Hij zei: “De uur komt en is nu wanneer de Vader ware aanbidders zal zoeken die Hem in geest en in waarheid zullen aanbidden. Want God is geest, en zij die Hem aanbidden moeten Hem in geest en in waarheid aanbidden.”

⁶⁴ Zoals ik een paar dagen geleden zei, of hier of ergens, en over de leugendetector sprak. Let nu aandachtig op. Ik wil dat u aandachtig luistert. Laat een leugendetector op u zetten, en als u probeert de . . . die waarheid na te bootsen en probeert te zeggen dat het de waarheid is, maar diep in uw binnenkant, in het onderbewustzijn, ligt een plaats die de ziel heet. En dit intellectuele verstand bestuurt die trilling van het systeem niet. Het verstand is slechts een leider. Het zal u leiden en het is heel ongeschikt om u tot God te brengen; uw verstand. U kunt God niet kennen door uw verstand, intellectueel. Het is een van de

middelen of de kanalen die er naartoe zouden leiden, maar uw ziel is wat u bestuurt. U bent wat u bent door uw ziel.

65 Jezus zei tegen de Farizeeër, zei: “Wel, u huichelaars. Hoe kunt u goede dingen spreken?”

Toen zij Hem “Goede Meester” enzovoort noemden.

66 Hij zei: “Uit de overvloed van het hart spreken de lippen. En in uw hart haat u Mij. En in uw lippen noemt u Mij: ‘Goede Meester.’” Hij zei: “U huichelaars!”

67 Zie, uw ziel denkt één ding en u spreekt met uw lippen iets anders! Wat een toestand! Wat een vreselijk iets! Hoe bedrieglijk is een huichelaar! Want vanuit hun gedachten zeggen zij één ding terwijl hun ziel iets anders zegt.

68 Nu, de leugendetector zal niet werken op uw verstand. Het zal op uw ziel werken. Het zal niet werken op uw intellect. Er zijn mensen die de waarheid kunnen nabootsen. Ze bootsen het na; hoewel het een leugen is, en kunnen het nabootsen tot ze zo goed kunnen bedriegen.

69 En Satan is er de beste van die er is, want hij heeft Eva op die manier bedrogen, door diezelfde dingen te zeggen. En de grootste leugen die ooit werd verteld bevatte een heleboel waarheid.

70 Nu, deze persoon, wat als u ooit deze ziel aan de binnenkant zo in harmonie met God zou kunnen krijgen dat uw ziel en God samen één zouden zijn, dan zou u kunnen vragen wat u wilt en het zal u gegeven worden.

71 Vele mensen komen vaak naar mij toe in de gebedsrij, en staan daar en zeggen: “O, broeder Branham, ik heb een heleboel geloof. Ik heb genoeg geloof om bergen te verzetten.” En toch hebben zij helemaal geen geloof. Zij hebben nauwelijks voldoende geloof om naar het podium te komen. Maar zij zijn zich van één ding bewust, dat zij ook geloven. Ze geloven intellectueel met hun verstand. En hun verstand zal hen nooit tot God brengen. Uw verstand is redematies. En God heeft geen redematies.

72 Als u het kunt beredeneren; uw verstand zal u vertellen: “Kijk hier eens, de dokter zegt dat ik daar niet overheen kan komen. Het is onmogelijk.”

73 Nu, de dokter, met zijn intellect, met zijn intelligentie, met zijn kennis van medische wetenschap, hij heeft u het beste verteld van wat zijn hoofd heeft bewandeld. En u met uw verstand, en met hetzelfde te gebruiken wat de dokter u vertelde, kunt u . . . kan God die lijn nooit aanraken, zolang u redeneert. Maar laten wij redenering neerwerpen. God heeft ons nooit gemaakt om door ons intellect te leven. Wij leven door de Heilige Geest Die in onze ziel is en Die “nee” zegt tegen elke redenering die in strijd is met Gods Woord.

⁷⁴ Als Gods Woord zegt dat het zo is, is er niets in de wereld dat het in de weg staat. Dan wanneer u dat doet, komt u aan de juiste kant van God. U komt tot waar u kunt vragen wat u wilt en het u gegeven zal worden, want er zit niets tussen. Er zit geen redenering. Laten we die redeneringen neerwerpen. Ze staan u in de weg. Zet uw gedachten uit de weg. En zeg niet wat u redeneert, wat u ziet, wat u denkt. Zeg wat God zegt dat de waarheid is. En dat kan alleen van de binnenkant komen, uit het hart, niet van het intellect.

⁷⁵ Dat is waar zoveel mensen vandaag zo vreselijk teleurgesteld zullen zijn op de Dag des Oordeels. Te weten dat ze in de kerk hebben geleefd, te weten dat ze goede daden hebben verricht, te weten dat ze hun naaste juist hebben behandeld, te weten dat ze trouw zijn geweest aan de mensen, trouw aan de kerk, en in hun gedachten hebben geloofd dat Jezus Christus, de Zoon van God, en veroordeeld worden op de Dag des Oordeels.

⁷⁶ Jezus zei: “Velen zijn geroepen en weinigen zijn gekozen. Eng is de poort en nauw is de weg die tot het leven leidt en maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.”

⁷⁷ Nu, tot u mensen hier vanmorgen, ik—ik wil dat u rechtop zit en hier aandacht aan schenkt. U bent nu oud genoeg. U hebt genoeg prediken van het Evangelie gehoord tot u in staat moet zijn om—om met melk te stoppen en tot echt stevig Evangelievoedsel te komen; tot een plaats te komen waar mannen en vrouwen behoren te staan. Paulus zei: “Terwijl u leraars zou moeten zijn, wel, moet u zelfs nog onderwezen worden.”

⁷⁸ Nu in de ziel, waar de mens leeft; u bent wat u bent in uw ziel. Niet in uw verstand, niet in uw redenatie, niet omdat u zegt: “Ik zal een betere status hebben. Ik kan mij met beter gezelschap associëren als ik een Christen word.” Dat is redenatie. Zie? Dat moet u niet doen. Doe dat niet. Laat het komen vanuit een nieuwe ervaring, een nieuwe Geboorte; iets dat niet in het verstand is gebeurd, maar in de ziel, dat alle redenaties heeft weggenomen en u een nieuw schepsel bent geworden. En u in Christus Jezus bent.

⁷⁹ Mevrouw John Doe, zij was een goede vrouw, voor zover wij weten. Ze trouwde met meneer Doe. Hij was een fijne Christelijke man. Op de leeftijd van ongeveer, o, dertig of zoiets; mevrouw Doe was een aantrekkelijke vrouw. Ze gaat weg, en ze begint om te gaan met de burens. Ze komt terecht onder de wereldse mensen. Nu, merk op, ze gaat onder de mensen uit. Ze begint om te gaan met de andere mensen; niet slechte mensen; goede mensen, de religieuze mensen misschien in haar buurt. Ze begint om te gaan met die mensen. En terwijl ze met die mensen omgaat. . . Ze weet dat ze een goede vrouw is.

⁸⁰ En voor u het weet, komt er iets over haar heen. Ze voelt zich aangetrokken tot een andere man. Wel, hij is een zeer

aantrekkelijke man. Hij is aantrekkelijker dan haar man. En er gebeurt iets in haar dat ze voelt dat ze verliefd wordt op deze man.

⁸¹ Nu, luister. Heel diep binnenin haar ziel begint het Woord van God op te borrelen en zegt: “U bent verkeerd. Uw gelofte is dat u ‘bij deze man zult blijven totdat de dood u scheidt,’ ongeacht hoe hij eruitziet.”

⁸² Wat, een aantrekkelijker vrouw of man, en het geldt voor beide kanten. U bent aan deze persoon beloofd tot de dood u scheidt. Maar u zult naar het intellectuele gaan. U zult denken: “Hier is mevrouw Jones. Zij speelt de piano. Ze is een goede vrouw. Wel, ze heeft *dit* gedaan,” en, redentie. U ziet de andere vrouwen zich immoreel beginnen te kleden, dat ze die kleine ouwe kleren dragen die ze hier meest in de zomer dragen, in de winter als ze het konden. Gewoonweg vulgair! En u gaat uit.

⁸³ Nu, dames, ik wil dat u mij vergeeft. Ik wil uw gevoelens niet kwetsen. Ik ben hier niet om uw gevoelens te kwetsen. God weet dat het niet zo is. Maar ik ben hier als een Evangelieprediker om u te vertellen wat de waarheid is; doet u er dan mee wat u wilt. Dan wanneer u die dingen begint te doen, zult u beginnen te redeneren: “Als deze vrouw het kan doen! Ze staat goed aangeschreven. Ze gaat naar de kerk. Ze leeft in de gelederen van de maatschappij. Waarom kan ik het niet doen?” Dat is redentie, wanneer uw ziel u vertelt dat het verkeerd is. God bedekte vrouwen, mannen, in de hof van Eden; heeft ze nooit uitgekled. Ziet u? Maar het is redentie. U zult het beredeneren. “De anderen doen het.”

⁸⁴ Jongere meisjes, sla—sla vanmorgen acht op het Evangelie. Het Evangelie zei: “Laat de vrouwen zich kleden in bescheiden kleding,” niet onbescheiden, “bescheiden kleding.” En het wordt. . . Het is een schande.

⁸⁵ Weet u wat er zou gebeuren in Zürich, Zwitserland als een vrouw over straat zou komen gekleed zoals deze vrouwen in Amerika doen? Ze zouden haar daar meteen in de gevangenis gooien en u gek ver- . . . verklaren. Jazeker.

⁸⁶ Toen ik naar Rome, Italië ging en naar de begraafplaats ging van de heiligen hadden ze zelfs een bord bij de poort, bij de begraafplaats van Sint Angelo, de catacomben, en er stond: “Amerikaanse vrouwen, gelieve u aan te kleden voordat u deze plaats betreedt om de doden te respecteren.” En een smerige, vulgaire, immorele, vuile plaats als Italië en dan zulke woorden moeten spreken. En onze predikers zijn er de oorzaak van, vanaf het podium, door de waarheid niet te vertellen. Amen. Dat is waar.

⁸⁷ Merk op, de vrouw gaat door. Ze denkt dat ze in orde is. Na een tijdje verlaat ze haar man. Ze gaat weg en trouwt met deze reizende verkoper, omdat hij een knappe grote kerel is. En na een

tijdje komt ze erachter dat hij niet de man is die haar echtgenoot was. Ziet u, hij is niet lief zoals haar echtgenoot was.

⁸⁸ En na een tijdje, dan denkt ze: “O, wel, ik heb dat gedaan, ik zal verliefd worden op iemand anders.” Ze gaat verder. Ze reist verder. Ze blijft steeds naar de kerk gaan. De voorganger heeft haar naam nooit uit het boek geschrapd. Ze blijft gewoon naar de kerk gaan. Ze leeft gewoon zoals ze wil leven.

⁸⁹ En als eerste, weet u, o, en u zegt: “Kijk nu, mevrouw Doe, gelooft u in Jezus Christus?”

⁹⁰ “Met heel mijn hart geloof ik erin.” Maar haar daden, haar vruchten, bewijzen van niet. Luister niet naar een onzeker geluid. Laat het vanuit het Evangelie hier klinken. Bewijst van niet. Anders zou ze die dingen niet doen. Ze zou zich niet zo gedragen. Ze zou andere gedachten hebben. Ze zou door iets anders geleid worden; haar ziel.

⁹¹ De eerste keer dat ze het daar bedroefde toen ze haar man ontrouw werd. Hier is haar intellect hier; *hier* is haar ziel hier. Er is daar een scheidingslijn dat als het ooit wordt overschreden, het nooit weer kan worden overgestoken. Het zal nooit meer terugkomen. Denk eraan. En ze gaat maar door.

⁹² En na een tijdje wanneer ze zondigt tegen dit ding aan haar binnenkant dat over het Woord van God spreekt, als eerste, weet u zal ze helemaal betrokken raken bij dit intellect, en laat de ziel alleen. De Bijbel zegt: “De ziel die zondigt, die ziel zal sterven.” *Sterven* betekent “af te scheiden.”

⁹³ Dan, de ziel, het geweten, dat u ooit veroordeelde, is er niet meer, en u bent helemaal naar het intellectuele gegaan. U sluit zich aan bij een oude, koude, formele kerk die niet in die dingen gelooft. Naar varken-eet-varken, en als eerste, weet u, de ziel die u veroordeelde de eerste keer dat u een leugen vertelde, de eerste keer dat u die korte kleren aantrok, de eerste keer dat u immorele daden deed, zal zo dood voor u worden dat u het niet meer zult voelen. Verder en verder gaat u. En na een tijdje zal de dood u inhalen.

⁹⁴ U leeft daarginds. Uw voorganger zal komen en zeggen: “Alles is in orde mijn zuster. U bent nu klaar om te gaan. Alles is in orde.” Zij zal hetzelfde geloven. En als eerste, weet u, als het erop aankomt . . .

⁹⁵ Waarom? Met heel de redeneringskracht die ze heeft! Ze is naar de kerk gegaan. Ze heeft aan liefdadigheid gegeven. Ze heeft alles gedaan wat juist is, zo denkt ze, alles wat juist is, in haar verstand. Ze heeft de leiding van haar verstand gevolgd. “Ik weet dat ik naar de kerk moet gaan. Ik weet dat ik vriendelijk moet zijn. Ik weet dat ik mijn burens juist moet behandelen. Ik weet dat ik *dit* en *dat* moet doen.” Maar nog, wat is het? Ze heeft *deze* Man weg bedroefd.

96 En dan, in het uur van haar dood, wanneer ze zich klaarmaakt om te sterven, ligt ze op het bed. En ineens wordt ze wakker en schreeuwt: “O mijn God! Ik ben verloren.”

97 De voorganger zal zeggen: “Geef haar een injectie. Ze is aan het ijlen.” En hij zal haar een injectie geven. En ze zal proberen te spreken. Ze kan niet spreken. Ze zal mompelen.

98 Wat is het? Haar ziel heeft haar ingehaald voor de dood. Niet alleen vrouwen; ook mannen, die de liefde van Jezus Christus hebben verworpen, die Hem hebben afgewezen, Hem hebben bespot. Het zal u op een dag inhalen, zo zeker als ik hier vanmorgen sta. U hebt het zo ver bedroefd dat u het niet meer kunt voelen. Maar het zal u ooit weer inhalen. Het zal allemaal bij u terugkomen, de vuile dingen, de slechte dingen, het roddelen, het geklets, de achterklap, het egoïsme, en dingen die u hebt gedaan. Dat zal allemaal bij u terugkomen op een dag, op het sterfbed liggende.

99 Hoe de injectienaald in deze laatste dagen de bekentenissen op het sterfbed van duizenden heeft stilgelegd! “Geef hem een injectie. Verdoof hem.” Hij probeert te spreken.

100 Wat is het? Zijn ziel heeft hem hier ingehaald. Die ziel en geest is dit hier dat het intellect op het punt staat te falen. Het is slechts in de gedachten. Het intellect waar u naar geleefd hebt, zal vergaan. Maar die ziel die u weg hebt bedroefd van uw intellect gaat u door de eeuwigheid heen achternalopen. Amen.

101 Luister niet naar een onzeker geluid. Geloof het Evangelie in zijn volheid. Ja meneer. O, zeg: “Ik ging naar de kerk. Ik deed wat juist was. Ik betaalde mijn tiende.” Die dingen zijn allemaal goed, maar dat is intellectueel.

102 En kijk, wanneer ze het proberen te stoppen, met die injectienaald in hun arm, hen verdoofd laat worden zodat ze niets weten, en ze proberen te spreken. Hun ziel heeft hen ingehaald. Ze beseffen dat hun redenatie, hun verstand, samen met hun hersenen aan het vergaan is.

103 “‘Aan het vergaan met hun hersenen,’ het verstand?” Ja meneer. Ja meneer. Uw verstand zal vergaan bij uw dood.

104 Ik zal het u bewijzen. De leugendetector neemt uw verstand niet; het neemt uw ziel. De trilling van uw zenuwen werken niet op uw verstand; het werkt op uw ziel. Amen.

105 Dus uw intellect zal sterven wanneer uw hersenen ophouden te functioneren. Wanneer het bloed niet meer door de hersenen stroomt en de zenuwen ophouden, dan gaat uw verstand heen en haalt uw ziel u in.

106 En wanneer de ziel van deze vrouw haar inhaalt en ze zegt: “Mijn God, ik ben verloren.”

107 En ze denken, o, het is delirium. Ze spuiten een injectienaald in haar en ze begint verdoofd te worden. Ze kan niet meer

spreken. Ze probeert het. Ze rolt om. Ze lijdt vreselijk. En de dokter zegt: “Geef haar nog een; verdoof haar,” totdat de doodsengel haar geest van haar weg zwiept.

¹⁰⁸ Maar die injectienaald zou het vlees kunnen verdoven, het zou het verstand kunnen verdoven, maar dat kan die ziel niet verdoven die weet dat ze voor God gezondigd heeft. Het zal haar door onophoudelijke eeuwen en door de eeuwigheid achternalopen. Die ziel zal haar achterna blijven lopen terwijl de eeuwen voortschrijden.

¹⁰⁹ U kwam waarvandaan? U gaat waarheen? U kwam uit de eeuwigheid. U stapte in een kleine ruimte die tijd heet. U stapt uit de tijd in de eeuwigheid. En wat u bent in uw ziel wanneer u vertrekt, hetzelfde zult u zijn. O my. Goed.

¹¹⁰ Is dat nu wat beter? Ik krijg. . . Ik merkte dat, er wat luid mee. Goed. Wanneer—wanneer de. . . [De geluidsinstallatie of iemand leidt broeder Branham af—Red.] Ik geloof dat hij. . . Het is aan broeder Neville. Ik predik gewoon wat hard.

Goed, in de eeuwigheid; daar hebt u het.

¹¹¹ Een voorganger ergens zal naar de vrouw toekomen, zeggen: “Wel, onze geliefde zuster, ze was zo’n trouw lid in onze kerk. Ze kwam elke sabbatdag. Ze hielp de armen. Ze hielp de behoeftigen. Ze deed al deze dingen. Vandaag is ze in de heerlijkheid.”

¹¹² Maar als de waarheid alleen bekend was, buiten in een angstaanjagende plaats genaamd de hel, die ziel die zich hier op aarde van haar scheidde, omdat ze luisterde naar een onzeker geluid. En zij ging de eeuwigheid in zonder God te kennen, zonder Christus te kennen als de nieuwe Geboorte. Ze geloofde het in haar hart. Ze geloofde het in haar verstand. Ze dacht dat ze juist was, maar ze was fout.

Het is uw ziel die het doet. O God, heb genade!

¹¹³ Luister naar een zeker geluid. Het Evangelie heeft geen onzeker geluid. Paulus zei: “Als een—als een trompet klinkt, als een soldaat een hoorn hoort blazen. . .”

¹¹⁴ Er zijn veel veteranen hier vanmorgen. Zij weten wat terugtrekken betekent. Zij weten wat deze verschillende signalen van deze hoorngeluiden. En als deze hoorn geen zeker geluid geeft, slechts een hoop lawaai, hoe zal de soldaat het weten om zich voor te bereiden?

¹¹⁵ Als de ene kerk zegt doe *dit*, een andere kerk zegt doe *dat*, en de ene kerk zegt doe *dit*, de andere zegt doe *dat*, hoe kan de Christen dan weten wat hij moet doen? De ene zegt één ding en de andere wat anders.

¹¹⁶ Maar ik zal u vertellen mijn geliefde broeder, ik zal u over een plaats vertellen waar er geen onzeker geluid is. Dat is in de Bijbel, Gods eeuwige Woord! Het is het Evangelie. En het Evangelie is de

kracht en demonstratie van de Heilige Geest Die in actie wordt gebracht. Ja.

“Onzeker geluid.”

¹¹⁷ Jezus, toen Hij op aarde stond, Hij wist waar Hij stond. Hij wist Wie Hij was. Hij zei: “Ik heb macht om Mijn leven neer te leggen. Ik heb macht om het weer op te nemen.” Geen onzekerheid daarover.

“Ik heb!” Halleluja! “Ik heb nu de macht om het neer te leggen. Ik heb de macht om het op te nemen.” Ja meneer. “Niemand houdt Mij vast.”

¹¹⁸ Iedere man of vrouw die uit de Geest van God geboren is, weet waar ze staan, ongeacht wat er gebeurt of hoeveel mensen ja of nee zeggen. Ze weten waar ze staan. Er is geen onzeker geluid. Halleluja! O, tjonge!

¹¹⁹ De man die het bezit, de vrouw die het bezit, o wat een gezegend persoon zijn ze. Geen wonder dat David zei dat ze gezegend waren, de gezegende persoon. Leg hem op de operatietafel en neem. . . probeer de zegen uit hem te snijden; u zou het nooit vinden. Het is een verborgen kracht. Het is een verborgen iets; o, maar het is daar. Iedere man en vrouw die het ooit had, wist dat ze het hadden. Geen onzekerheid erover. Iedere persoon die geboren is uit de Geest van God weet wanneer hij overgegaan is van dood naar leven; weet de plaats, het uur, de minuut. Toen dood veranderde in leven; toen ongeloof in de Bijbel veranderde om elk Woord ervan te geloven; toen overmoedige, opgeblazen dingen weggingen; naar nederige Christenen, zij weten wanneer de dood overging in het leven. Amen.

¹²⁰ Iedere persoon die het had, had iets anders. De wereld wist het. Iedere vrouw die het had, had iets anders, en de wereld wist het. De wereld kan het zien. Uw daden bewijzen wat u bent. U kunt zeggen dat u het hebt, maar uw daden spreken zo luid dat ze uw stem niet kunnen horen. Uw leven spreekt wat u bent.

¹²¹ Simson, hij was een man die het bezat. Nu, een heleboel mensen proberen Simson af te schilderen met brede grote schouders en een hele grote man die heen ging en de poorten van de stad oppakte en wegliep. Dat is geen, dat is geen groot mysterie voor mij, om een man dat te zien doen met *zulke* grote schouders. Simson was geen grote man. De hele Schrift zegt dat hij een kleine garnaal was, heel klein kereltje. En hij was gezegend. Waarom? Hij werd zo geboren.

¹²² Dat is hoe u gezegend wordt, wanneer u zo geboren wordt. Niet wanneer een of andere priester u zegent of een of andere prediker u doopt. Maar wanneer God, door de Heilige Geest, nieuwe Geboorte geeft, dan wordt u geboren, een kind van God.

123 Simson liet het in zich komen. En het was niet Simson, het was de verborgen kracht in hem.

124 Het is niet een magisch woord. Het is niet een konijnenpoot achter uw oor te wrijven, op een hoefijzer spuwen en het omgooien wat het wonder doet. Dat is niet wat veroorzaakt dat een man een ander leven gaat leven; niet meer dan lid te worden van een kerk of uw naam in een boek te zetten of gedoopt te worden. Wat een man dat maakt is wanneer God door een geboorte hem de verborgen kracht geeft en hem zegent door de Heilige Geest in zijn leven, wat hem maakt tot wat hij is.

125 Simson, toen hij daarheen liep; de leeuw kwam op hem af. O tjonge, de leeuw zou hem pakken! Een kleine garnaal met krullen, ongeveer zo groot; zeven kleine sullige lokken die van zijn schouders hingen. En hij was een zwakkeling, hij was een nietig mens, hij was een dwerg, zoals ieder mens zonder God is. Ja. Maar ineens, toen de leeuw klaar stond om hem te pakken, kwam de verborgen kracht naar buiten. De Heilige Geest kwam op hem. En hij greep de leeuw en sloeg hem dood alsof het een lam was.

126 Dat is waar het is. De Christen vecht niet terug. De Christen maakt er geen ruzie over. De Christen zit stil. En die verborgen kracht, de zegen van de Heilige Geest gaat voor hem aan het werk, brengt het naar buiten. Halleluja! Dat . . . ? . . .

127 David had het. Toen hij voor de ark des Heren danste; hij had het. Hij wist waar hij het over had, dus daarom was hij niet bang voor Goliath. Het was niet de steen die David in zijn slinger had die Goliath doodde. Het was niet de slinger die hij in zijn hand had die Goliath doodde. Het was niet de stenen die hij in zijn zak had die het deden. Het was de verborgen kracht, die zegen van God. Toen David losliet wat hij had, nam God het en zegende het met een verborgen kracht. Dus het was niet David, het was niet de steen, het was niet de slinger. Het was die zegen die op David rustte die de vijand van David dood sloeg. Amen.

128 De Hebreeuwse jongelingen hadden het. Zij hadden moed. Ze zeiden: "Onze God is bij machte ons te verlossen uit de vurige oven. Maar wij zullen nooit buigen." Daar was geen onzekerheid aan; geen onzeker geluid.

129 Er was geen onzeker geluid voor David, toen hij zei: "Wilt u mij zeggen dat u toe zult staan dat de . . . die onbesneden Filistijn daar staat en de legers van de levende God tart?" Zei: "Ik zal zelf tegen hem vechten." Amen. Geen onzekerheid. David wist waar hij stond.

130 "God zei: 'David, Ik heb u uit de schaapskooi gehaald, toen u slechts een herdersknaap was, en Ik heb uw naam groot gemaakt onder de mensen, zoals grote mannen van de wereld.'" Nathanaël keek hem aan, zei: "Doe alles wat in uw hart is, want God is met u."

131 Geen onzekerheid. Zij kenden God. Ze hadden de ervaring. Geen onzeker geluid eraan.

132 David zei: “Ik zal met hem gaan vechten en vandaag zal ik zijn hoofd afhakken.” Geen onzekerheid. Het was niet David; het was God in hem. Het was die verborgen kracht. Geen greintje onzekerheid. Allemaal positief. Geen negatief.

133 De Hebreeuwse jongeren zeiden: “Wij zullen niet buigen voor uw goden. We zullen uw oude formele religies niet aanbidden. God is in staat om ons te verlossen. Maar als Hij dat niet doet, zijn we bereid te sterven.”

134 In de vurige oven! En weet u wat er gebeurde? Toen ze God op Zijn Woord namen en de vurige oven in liepen, kwam die verborgen kracht tevoorschijn. Amen. Stond overal om hen heen, en ze hadden gemeenschap. Iemand als de Zoon van God stond onder hen en waaide de hete bries weg en ze hadden gemeenschap te midden van de grootste moeite die ze ooit hadden doorstaan.

135 En iedere man of vrouw die uit de Geest van God geboren is, wanneer het uur komt, neem uw beslissing en sta voor God zonder enige onzekerheid. In het midden van moeite zult u gemeenschap hebben. Geen onzekerheid.

136 Ze wierpen Daniël in de leeuwenkuil. Geen onzekerheid. Hij stond daar. Hij had verborgen kracht! Geen konijnenpoot in zijn zak; geen amulet om om zijn nek te dragen!

137 Ze maken me misselijk met al die kruisen en bedeltjes en alles die zowel Protestanten als Katholieken dragen. Geen deugd in die dingen. Het is geen probleem als u dat hebt; maar om het te aanbidden zoals u doet, het in uw auto hangen en denken dat het u zal behoeden voor een ongeluk, het zal het niet doen. Alleen de hand van God kan dat doen. Amen.

138 De koperen slang was in orde. Er was geen veroordeling in de koperen slang. Maar toen ze van God weg begonnen te gaan en de slang begonnen te aanbidden, verscheurde de profeet het. Amen. Daar hebt u het.

139 Daniel ging erin zonder enige onzekerheid. “God is in staat om mij van die leeuwen te verlossen.” Maar ze gooiden hem in de vurige oven. . . En ik geloof dat toen die leeuwen daarnaartoe begonnen te gaan en naar hem keken, dat daar een halo van vuur om Daniël heen stond. Elk dier is bang voor vuur, u weet dat. Die leeuwen trokken zich terug. Wat was het? De verborgen kracht die in Daniël's hart was, kwam naar buiten en bekleedde hem helemaal. Het was die verborgen kracht, die zegen van God, die op het leven van die profeet was, die hem met een vlammend vuur omhulde; zoals in Dothan die dag toen Gehazi keek en zag wat er rondom Elia was: engelen van vuur, strijdswagens van vuur. Daar was die verborgen kracht om Daniël heen.

¹⁴⁰ Petrus en Johannes, toen zij door de poort gingen die de Schone heette, sprak de Here tot hen over een kreupele die daar lag. Er was geen onzekerheid. Zij hadden geen opleiding. Ze hadden geen... Ze behoorden niet eens tot een kerk. Ze behoorden niet tot een denominatie. Maar er was geen onzekerheid over hun ervaring. Zij hadden het werkelijke. Ze hadden geen geld. Ze hadden geen lidmaatschap. Ze hadden geen opleiding. Maar Petrus zei: "Wat ik heb, zal ik u geven. In de Naam van Jezus Christus, sta op en wandel."

¹⁴¹ Ze hadden verborgen kracht. Ze kleedden zich als andere mensen. Ze liepen op straat. Ze aten zoals andere mensen. Maar ze hadden een zegen in zich die hen een zekerheid gaf om te weten waar ze stonden. Zei: "Ik heb geen opleiding. Ik behoer niet tot een kerk. Ik ken geen theologie. Ik heb geen geld. Het enige wat ik heb, zal ik aan u geven als u het wilt aannemen."

Hij zei: "Wat is het?"

¹⁴² Hij zei: "In de Naam van Jezus Christus van Nazareth, sta op en loop." Geen onzekerheid. Niet "sta op en probeer en zie of u uw voet kunt bewegen." Niet "sta op en probeer en zie of u gezond zult worden." Maar: "In de Naam van Jezus Christus, sta op en wandel nu." Daar hebt u het.

¹⁴³ Het onzekere geluid, is een... het onzekere geluid geeft, wat zal er gebeuren? O tjonge.

¹⁴⁴ Stefanus had zoveel van dat gezegende in zich, zei dat toen ze Stefanus stenigden. O my! Hij had zoveel van de zegen in zich, zoveel van de verborgen kracht, tot Stefanus een andere persoon werd, omhoogkeek en Jezus zag staan aan de rechterhand van God; en zelfs geen klompje voelde toen het hem op zijn hoofd trof.

¹⁴⁵ Nu, ik kon Stefanus daar zien. Hij knielde neer. Zijn vijanden spuugden op hem en alles meer en gooiden klompen op hem. Hij hief zich op en keek omhoog naar de hemel. En hij zei: "Vader, reken hun deze zonde niet toe. Ik vergeef hen Vader." Zoveel van de zegen aan de binnenkant van hem! Wat gebeurde er? Ik zeg u, toen gingen de hemelen open. Die kleine Geest Die op hem was, opende de weg door de wolken, door de sterren, door de mist, totdat hij Jezus zag staan aan de rechterhand van God. Hij zei: "Zie, ik zie de hemelen opengaan."

¹⁴⁶ Broeder, ik zou het liever hebben dan al het onderwijs, al het geld dat u voor mij zou kunnen opstapelen. Al mijn opleiding zal ik hier laten vallen. Al mijn mentale theologie zal ik hier laten. Al mijn rijkdom zal ik hier laten. Maar de verborgen kracht, datgene wat de zekerheid van het Evangelie heeft gemaakt, zal u naar de hemel brengen en u door de valleien van de schaduw des doods dragen. Amen.

¹⁴⁷ Hij wist waar hij het over had. Zei: "Ik zie de hemelen opengaan." Hij had een zegen. Hij had een verborgen kracht. En

hij voelde daarna geen klompen meer. Ze sloegen hem op het hoofd met de stenen. Sloegen hem aan de ene kant en aan de andere. Arme kleine Stefanus was als een baby, neergelegd in de armen van zijn moeder, en God, en Hij wiegde hem in slaap aan Zijn boezem.

¹⁴⁸ De Bijbel zei niet dat Stefanus stierf. De Bijbel zei: “Stefanus viel in slaap.” God heb genade! Broeder, dat is wat ik wil aan het einde van de weg. [Broeder Branham klapt twee keer in zijn handen.] Legde hem aan de boezem van God en wiegde hem in slaap, zei: “Kijk, zoon, waar ik je heen breng.”

¹⁴⁹ Hij had een zegen. Hij had verborgen kracht. Geen konijnenpoot; geen amulet in zijn zak; maar iets in zijn ziel, dat hem veranderde en hem tot een ander mens maakte.

¹⁵⁰ Paulus zei: “Het leven dat ik nu leef.” Toonde aan dat hij eens een andere had geleefd. “Niet ik, maar Christus leeft in mij,” zei hij. Ja.

¹⁵¹ Johannes de openbaarder, hij had een zekere klank in zijn stem. Hij hield van de Here. Hij lag aan Zijn boezem. Hij had gemeenschap met Jezus. Hij werd bijna honderd jaar oud. Hij deed wonderen en tekenen en zag visioenen.

¹⁵² En toen ze dat zagen, zeiden ze: “Hij is een heks.” Dus namen ze hem mee en kookten hem vierentwintig uur lang in een grote pan met vet. Weet u wat? Die verborgen kracht kwam tevoorschijn. Die verborgen kracht die in zijn hart was, omhulde hem helemaal. En toen ze in de pot met vet keken; die zegen was op Johannes. En ze haalden hem uit het vet zonder dat hij ook maar een vetgeur had. En zij zeiden: “Hij is een heks. Hij is een waarzegger. Hij is Beëlzebub.”

¹⁵³ Iedere man of vrouw die ooit heeft geprobeerd voor God te leven, wordt beschuldigd van goddeloze dingen. “Hij is een heks. Hij betoverde het vet.” Hij had zo veel kracht van God in hem, zo veel. . . Geen hekserij. Maar wat was het? De verborgen kracht van God die in hem was. Hij zag eruit als een man. Hij at als een man. Hij sliep als een man. Hij hilde als een man. Hij was een man. Maar God was in Zijn man. De zegen was in de man.

¹⁵⁴ “Gezegend is de man,” zei David. Geen onzekerheid voor hem. Die man weet waar hij over spreekt. Het maakt mij niet uit wat de wereld zegt, wat u over hem zegt; als u hem probeert boos te maken; hij zal niet boos worden. Het maakt me niet uit hoeveel u over hem kletst, hij zal er geen aandacht aan besteden. Hij zal door blijven gaan want hij heeft een zegen hier binnenin. Hij zal voor u bidden. Dat is juist. U zou van alles in de wereld kunnen doen, hij zal er geen aandacht aan besteden. Zal geen kwaad spreken over zijn burens en rondgaan en problemen veroorzaken. Hij zal een vredestichter zijn. Hij zal alles doen wat hij kan, want hij is een kind van God. Gezegend is die man. Ja.

155 Toen de Pinkstergelovigen naar Pinksteren gingen, waren ze slechts mensen toen ze daar naar boven gingen. Maar plotseling, toen ze daarboven waren; ze waren bang. Ze hadden de ramen gesloten, de deuren dicht. Ze waren bang voor vervolging. Ze waren tot op dat moment goede kerkleden geweest. Ze waren tot op dat moment in water gedoopt. Maar ze hadden niet die verborgen kracht. Ze hadden die zekerheid niet.

156 Een van hen zei: “Als Gij zijt . . . laat mij mijn handen in Uw zijde plaats. Laat mij mijn vingers plaats in de wonden van de spijkers in Uw hand.”

157 Een ander zei tegen de vrouwen: “O, het is dwaas! Jullie hebben niets gezien.”

158 Maar, toen zij die treden beklommen en naar boven gingen, kwam er plotseling een geluid uit de hemel en de verborgen kracht daalde neer. Het kwam in hen. Daarna waren ze buiten op straat. . . verheugd—en zich aan het verheugen en God aan het prijzen, het Evangelie aan het prediken en God aan het verheerlijken. Zij hadden verborgen krachten. Ze hadden krachten waarvan de wereld niets wist.

159 Nu is het hetzelfde. Het onzekere geluid; geloof het onzekere geluid niet. Het Evangelie heeft geen onzeker geluid.

160 Zegt: “Broeder Branham, ik geloof dat mijn kerk het Evangelie predikt.” Goed dan.

161 Jezus zei: “Ik ga u nu een bepaald ding geven om te geloven.” Hij zei: “Ga nu de hele wereld in en predik het Evangelie aan ieder schepsel. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden; wie niet gelooft, zal verdoemd worden. En . . .” Amen! O, ik voel me goed. “En” is een voegwoord. Stop hier niet, “predik het Evangelie.” “En deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Geen onzeker geluid. Het is het Evangelie. Amen.

162 Zij werpen duivels uit. “In Mijn Naam zullen zij duivels uitwerpen.” Dat is geen onzeker geluid. Het Evangelie zei dat dat de toon is die in de bel zit. Glorie! Halleluja! O my! Dat is de toon van de bel, wanneer ze duivels uitwerpen.

163 “Zij zullen met nieuwe tongen spreken.” Ik bedoel niet het onzekere geluid nu. Zij spreken met kennis, met openbaring. Zij hadden de echte gave van het spreken in tongen. Er is iets dat plaatsvindt wanneer zij dat doen. Dat is geen onzeker geluid. Dat is geen geluid van ongelof, helemaal niet. Als het een hoop gedram is zoals we vaak zien, dat is ongelof. Maar als u spreekt met woorden, met uitlegging, met openbaring, halleluja, dat is de Evangelie-bel die luidt. Het is geen onzeker geluid.

164 “Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Dat is geen onzeker geluid.

165 U dierbare mensen die bij de Church of Christ horen, daarginds, die zeggen: “Dat is van de duivel.” Is dat zo? Dan is de Bijbel van de duivel. Ziet u?

166 De Bijbel zei: “Zij zullen de handen op de zieken leggen, zij zullen herstellen. Ik zal bij u zijn, zelfs in u, tot aan het einde van de wereld.” Geen onzeker geluid.

167 Wees voorzichtig, u hoort veel kerk-theologie. Het zijn onzekere geluiden. Het komt niet overeen met de Bijbel. Paulus zei: “Als de—als de bazuin geen zeker geluid geeft, hoe kunnen wij dan weten wie zich moet voorbereiden op de strijd?” Ja meneer. O my!

168 Jezus zei: “Deze dingen die Ik doe, zult gij ook doen, zelfs grotere, want Ik ga tot Mijn Vader.” Geen onzeker geluid; helemaal niet.

169 Petrus zei op de Pinksterdag in Handelingen 2:38: “Bekeert u, een ieder van u, en wordt gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.” Dat is geen onzeker geluid.

170 Er was geen plaats in de Bijbel, nergens, van Genesis tot Openbaringen waar God ooit een persoon “besprenkelde.” Dat is een onzeker geluid. Er is nooit een plaats geweest waar iemand op een andere manier gedoopt werd dan in de Naam van Jezus Christus. Alles wat daar tegenin gaat, is een onzeker geluid.

171 Lees de Bijbel. Dat is waar het Evangelie van gemaakt is. Dit is het Zaad. Het Zaad zal zijn vruchten dragen. Sjonge! Beetje warm, niet? Maar het is goed.

172 Het soort vuur dat wij nodig hebben is “Heilige Geest en vuur,” om vleselijkheid en kerksheid uit ons te branden, om ons terug te brengen tot zonen en dochters van God; waar deze verstandelijke theologie en wat u hier in het seminarie leert, enzovoort, voorbij zal gaan, en God in uw hart kan komen. Dat is wat telt.

173 Niet of u een “weesgegroeit” zegt of niet of u daarheen gaat en de Apostolische geloofsbelijdenis in de Protestantse kerk zegt; dat heeft er niets mee te maken, helemaal niets.

174 Jezus zei: “Tenzij een mens wederom geboren wordt, zal hij geenszins het Koninkrijk binnengaan.” Amen. Geen onzeker geluid, absoluut niet.

175 Toen Elia daarheen ging . . . Kijk, laat mij u iets tonen. Toen Elisa naar Elia keek; hij ging ernaartoe en keek naar hem. Hij zei: “Wat wil je?” Een type van Christus en de gemeente.

Hij zei: “Ik wil iets zien.” Zei: “Wat wil je?”

176 Hij zei: “Ik wil een dubbele portie van uw Geest wanneer u weggaat.” Dat was een honger. Dat was theologie. Dat was

verstandelijk. Hij hongerde ernaar. Zijn verstand wilde het. Zijn ziel verlangde ernaar. Dat betekent niet dat hij het had.

¹⁷⁷ Elia zei: “Je hebt iets moeilijks gevraagd. Maar als je me ziet wanneer ik vertrek, goed dan, het zal tot je komen.” Broeder, hij keek naar die profeet, elke beweging die hij maakte.

¹⁷⁸ En toen die laatste oproep kwam en Elia geroepen werd om omhoog te gaan om in de tegenwoordigheid van God te verschijnen, stuurde God een wagen naar beneden. Glorie! O my! Stuurde een wagen voor hem neer, met paarden van strijd- . . . paarden van vuur en een strijdwagen van vuur. Zei: “Mijn geliefde dienaar, stap aan boord! Het is goed gedaan.”

¹⁷⁹ Zei: “Goed, Elisa, ik zie dat je naar mij kijkt.” Hij trok zijn mantel uit en gooide hem terug.

¹⁸⁰ Pakte diezelfde mantel op en trok hem aan. Geen onzekerheid. Liep naar de rivier toe! Halleluja! Hij had gezien wat Elia deed. Hij opende het voor hem om *die* kant over te steken. Hij zei: “Als Hij nog steeds Dezelfde is en Zijn Geest op mij is, zal het weer opengaan.” Geen onzekerheid. Hij gooide dat om en zei: “Waar is de God van Elia?” En de zee spleet aan weerszijden en hij liep naar de overkant. Hebt u het opgemerkt? Hij hoefde niet naar de profetenschool te gaan om een opleiding te krijgen. Glorie! Sjonge! Geen opleiding in die jongen, en hij wandelde! Verstandelijke theologie was voorbij. Hij had het in zijn ziel. Kijk naar hem, hij deed zoals Elia deed.

¹⁸¹ Jezus zei: “Dezelfde beker die Ik drink, zult u drinken. En dezelfde doop waarmee Ik gedoopt ben, zult u ook mee gedoopt worden. En dezelfde dingen die Ik doe, zult u ook doen.” Wat deed Hij? Sprak in tongen, wierp duivelen uit, predikte het Evangelie, genas de zieken. Hetzelfde wat Hij deed, kunnen wij ook. En aan het einde van onze dagen, zoals Hij uit de dood opstond, zo zullen wij ook die in Hem zijn.

¹⁸² Ik kan mijn zoon er 's ochtends niet uit krijgen. Hij lijkt alsof hij dag en nacht omgekeerd heeft. Ik zei: “Billy, je zult nooit iets bereiken als je daar zo blijft liggen. Sta op. Al sta je alleen op en was je je tanden en ga je buiten de tuin in en kijk je naar je auto en kom je terug naar binnen en ga je zitten om te lezen. Blijf niet in bed liggen; niet goed, luiheid.”

¹⁸³ God hebbe genade met deze Christenen die lui van hart zijn, waardeloos geworden; weten er zoveel van en vertellen er andere mensen zo weinig over.

Hij zei: “Papa, ik kan gewoon niet vroeg opstaan.”

¹⁸⁴ Ik zei: “Kijk, Billy, een dezer dagen zul je geen vader meer hebben om voor je te zorgen. Pa zal er niet meer zijn een van deze ochtenden; je zult in de kamer komen en kijken, misschien zal Pa daar liggen, je zult hem schudden maar hij zal niet wakker worden.” Ik zei: “Dan zullen ze me wegbrengen naar deze kleine

oude kerk in een kist. Je zult langskomen met je zakdoek in je hand, huilend, naar beneden kijken, zeggen: ‘Dat is mijn oude vader; ik wou dat ik naar hem geluisterd had.’” Ik zei: “Maar onthoud, Billy, ik ben altijd vroeg opgestaan.”

¹⁸⁵ Halleluja! [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . gezegende bazuin klinkt, zal ik tevoorschijn komen in de eerste opstanding. Ik geloof in vroeg opstaan (halleluja) op een glorieuze dag door de genade van God. Ik geloof dit Evangelie dat ik predik. Ik geloof dat het absoluut de waarheid is.

¹⁸⁶ Elisa’s mantel heeft geen onzeker geluid. Daar is geen onzeker geluid.

¹⁸⁷ Het congreslid Upshaw . . . Er was geen onzeker geluid toen de Heilige Geest mij daar vertelde, voordat de dokters de amoeba zelfs maar konden vinden. Er was geen onzeker geluid toen de dokter zei dat ik stervende was, en het was . . . God genas mij. Er was geen onzeker geluid. Er was geen onzeker geluid in Green’s Mill die nacht toen de Engel des Heren naar mij toe kwam, Hij zei: “Om deze reden ben je in de wereld geboren.” Geen onzeker geluid!

¹⁸⁸ Ik ging en sprak er met enkele predikers over. Ze zeiden: “Billy, je hebt een nachtmerrie gehad.” Maar er zijn een miljoen zielen voor Christus gewonnen. Er was geen onzeker geluid. Dat was de stem van God die tot een arme kerel sprak. Geen onzeker geluid. O, ik kan gewoon niet preken wanneer ik daaraan denk.

¹⁸⁹ Ik vertelde het mijn vrouw een tijdje geleden. Misschien heb ik het hier al eens eerder verteld. U kent de achtergrond van mijn familie. Ik hou van mijn vader. Hij is heengegaan. Hij stierf in mijn armen, biddend. Maar hij dronk. Mijn hele familie dronk. Ze hebben een heleboel schadelijke dingen gedaan; een schande voor de samenleving. Mijn broers drinken, niet omdat ik dat wil. Ik huil voor hen, bid voor hen, al het andere.

¹⁹⁰ Vroeger, voordat God mij riep, zou ik op straat staan te praten; iemand, zij . . . Vanwege de naam zouden ze, o, “Branham? Ach!” weggaan. Een ander zou langskomen, op zoek naar iemand; zeggen: “Ga weg van hem!” Goed, dan gingen ze weg. Ze zouden niet met me praten.

¹⁹¹ Ik zei onlangs tegen mijn vrouw: “Nu moet ik ergens het bos in gaan om mij te verbergen, om te voorkomen dat mensen uit de hele wereld naar mij komen.”

¹⁹² Wat veroorzaakte het? Omdat ik veel had gestudeerd? Omdat ik theologie had geleerd? Omdat ik een opleiding had? Omdat ik me bij een kerk aansloot? Nee. Dat zou een onzeker geluid geweest zijn.

¹⁹³ Maar er klonk iets op een dag, diep in mijn hart, niet in mijn hoofd, in mijn hart. God kwam binnen. Het is sindsdien goed geweest. Dat is verbazingwekkende genade.

¹⁹⁴ Onlangs was ik verbaasd boven alles wat er in lange tijd gebeurd is. Ik ben een groot liefhebber van de natuur. U weet dat ik dat ben. Ik hou van dieren. Ik vind ze gewoon prachtig. Ik zat bij mijn deur. Broeder Leo en Gene waren daar. En broeder en zuster Wood waren daar. En jonge Billy Gillmore, de melkboer, stond daar. En om tien uur 's morgens, over de weg kwam er iets aanhinken, sleepte zijn poot achter zich aan. Het liep door mijn poort naar binnen en kwam bij mijn opstap. Het was een ouwe opossum, om tien uur 's morgens.

¹⁹⁵ Ze zijn blind op dat uur van de dag. Ze zijn geheel blind bij daglicht. Het is een nachtdier dat 's nachts rondgaat. 's Nachts jagen ze en gaan ze op jacht om hun voedsel te halen. Ieder van u weet dat. Een opossum is een eetbaar dier.

¹⁹⁶ En hij draaide de poort in. Ik ging erheen om de opossum tegemoet te gaan. Ik nam een hark. Ik dacht: "Vreemd! Misschien is hij blind. Waarom gedraagt hij zich zo en wankelt hij zo?" Ik legde de hark op hem. En hij draaide zich om en keek naar mij en hij gromde. Ik dacht: "Daar is iets vreemds."

¹⁹⁷ En ik keek toevallig neer in haar buidel. De opossum is het enige naast de kangoeroe; er zijn maar twee die een buidel hebben waarin ze hun jongen dragen. En in de buidel van de opossum had ze acht of negen kleine haarloze baby's erin. En een hond had haar gegrepen, of een auto; had haar poot gebroken, haar schouderbeen. Groene vliegen overal om haar heen, maden in de oren, enzovoort. En hier kwam ze en strompelde ze zo naar ons toe. En ze gromde omdat ze dacht dat ik haar kleintjes wilde pakken.

¹⁹⁸ Ik zei: "Die opossum heeft meer moederschap in zich dan een heleboel vrouwen, vooral deze vrouw die onlangs haar baby in de rivier gooidde om er vanaf te komen." Ik zei tegen Gene en Leo die daar zaten, ik zei: "Kom hier en ik zal jullie een preek leren." Ik zei: "Kijk naar de moraal van deze vrouw. Kijk naar de moraal van deze dame. Het is een dom beest, maar ze heeft meer dame in zich dan veertig procent van de Amerikaanse vrouwen." Juist. Ik zei: "Ze heeft nog maar ongeveer een uur te leven, als ik haar zo zie, maar ze zal gedurende dat uur vechten om die kleintjes te beschermen. En deze vrouwen gaan hier eropuit en baren kleine baby's en verstikken ze en verdrinken ze en gooien ze in het vuur en dergelijke; erger dan honden, erger dan dieren."

¹⁹⁹ De kleine dame wilde niet wachten. Ze wilde niet eens een ogenblik stoppen. Ze ging rechtstreeks naar mijn stoep en uitgeput en lag daar. Wij probeerden haar overeind te krijgen. Ze was op. Ze gromde nog, leed zo enorm.

²⁰⁰ Mevrouw Wood kwam eraan, en meneer Wood en de anderen, zei: "Broeder Branham, ik geloof dat het humaan zou zijn om de opossum te doden. Die arme kleine baby's zullen verhongeren." Zei: "Het is het enige wat je ervoor kunt doen."

²⁰¹ Iemand anders liep langs en zei: “Broeder Branham, waarom doodt u de opossum niet?” Zei: “Dood haar. Ze is aan het sterven.” Zei: “Ze ligt daar te lijden.” Zei: “Haal de kleintjes eruit en dood ze. Ze zouden beter af zijn.” Zei: “Ze hebben geen ziel. Het is gewoon een dom beest, gewoon een dier.” Zei: “De arme kleine dingen zullen verhongeren. De arme moeder die daar ligt en die kleine baby’s die de melk van haar zuigen en je kent haar toestand,” zei, “ze zullen sterven.”

²⁰² Zei, ik zei: “Het is waar, ik ben een jager, maar ik ben geen moordenaar.” Ik zei: “Ik hou van jagen, maar ik dood niet, slechts om te doden. Dat is een moordenaar.” Dat klopt. Ik dood niets dat ik niet kan eten, of iets waar ik geen gebruik van kan maken of iets wat vernietigend is. Niet doden om te doden, dat is een moordenaar. Ik kon het niet. Ik kon het gewoon niet.

²⁰³ En ik wist verstandelijk, op intellectueel vlak, op de correcte manier van denken, wat humaan zou zijn om te doen, zou zijn om de opossum en die kleintjes te doden. De opossum was stervende, zou nooit meer bij bewustzijn komen. En de kleintjes zouden verhongeren. En door die oude gestremde melk van hun moeder te drinken, zouden ze waarschijnlijk in ellende sterven. Het beste zou zijn om ze uit hun lijden te verlossen. Dat was de verstandige oplossing. Maar iets diep hierbinnen liet me het niet doen.

Mensenmenigten begonnen te komen. Ik werd geroepen, ging weg.

²⁰⁴ Die avond reden broeder Wood en ik langs de weg, en zuster Wood en mijn vrouw. We kwamen van ergens in de buurt van Scottsburg waar ik wat rust voor mijn hoofd probeerde te krijgen. Broeder Wood zei: “Zie je die kleine puppy daar op de weg achter ons?” Zei: “Hij zal omvergereden worden.” Ik draaide mijn auto snel om en ging terug. Wij tilden de kleine arme kerel op.

²⁰⁵ Hij zat vol vlooiën en luizen en schurft had hem opgevreten. Wel, wat zou het verstandigste zijn om te doen? Hem doden. Ik kon het niet doen. Ik bracht de kleine kerel naar huis, nam wat vlooiënpoeder en besprenkelde hem, nam een middel tegen schurft; gaf hem een goede, fatsoenlijke maaltijd. Verstopte hem daar, probeerde de kleine kerel te helpen om gezond te worden. Hij wil leven.

²⁰⁶ Er is iets aan het leven dat echt is. Boots Christelijkheid niet na. Ontvang leven! Leef! Ga niet met uzelf te strijden, zeggen: “Wel, ik ben een Christen, ik behoor *dit* niet te doen; ik behoor *dat* niet te doen.” Leef! Er is Iemand die om je geeft.

²⁰⁷ Die avond, half elf of elf uur, lag die kleine opossum daar nog steeds buiten bewustzijn; helemaal bedekt met groene vliegen, ontwrichte schouder; lag daar te lijden en sterven.

²⁰⁸ Veel later kwam Billy thuis. Daar lag de oude opossum, lag daarginds, die kleintjes die wat meer melk van haar probeerden

te krijgen, leven dat uit de moeder kwam. Ze kreunde nog steeds verschrikkelijk. Ze probeerde op te staan, maar het lukte haar niet. Ze probeerde op te staan en het lukte haar niet.

209 Ik kon die arme ouwe opossum niet uit mijn gedachten krijgen. Ik dacht: “God, ik zou naar binnen moeten gaan om een geweer te halen en die opossum doden, maar ik kan het niet. Wat is er, Here?” Ik liep op en neer over de vloer.

210 Het werd licht. De ouwe opossum lag daar. Ik ging terug, dacht: “O God, daar ligt ze, die hete zon, lag net voor mijn stoep.” Begon terug te lopen door de vloer.

211 De gezegende Heilige Geest hield mij tegen, zei: “U noemde haar een dame. U nam het voor haar op omdat ze een echte moeder was. En Ik stuurde haar naar uw huis om voor haar te bidden, en u laat haar daar liggen als een vrouw voor uw stoep.”

212 Ik zei: “God, vergeef Uw domme dienstknecht.” Ik liep erheen en zei: “God, als—als U barmhartig genoeg bent om U bezig te houden met een dom dier dat genoeg dame in zich had om haar kleintjes groot te brengen, om een onwetende opossum naar mijn deur te sturen om voor gebeden te worden, O God, genees de opossum. In Jezus’ Naam bid ik.”

213 De ouwe opossum rolde zich om en keek naar mij; ging op haar poten staan, pakte haar kleintjes en stopte ze erin. Alsof ze haar hoofd wilde buigen en “dank u” wilde zeggen. En vertrok naar het bos, verheugd. Zij weet veel meer dan predikers het soms weten. Zij zal de leiding van de Heilige Geest volgen. Als God Zich bezig kan houden met een opossum, hoeveel te meer zou Hij Zich dan met een mens bezig kunnen houden, als ze slechts...?. . . Daar zit geen onzeker geluid bij. God gebruikt dieren voor het onderwijzen van diensten. Jazeker.

214 Hij gebruikte eens een muilezel om een teruggevalen prediker te berispen.

215 De grote Franciscus van Assisi, waarvan u Katholieken beweren dat hij Katholiek was, maar dat was hij niet. Hij protesteerde net zo hard tegen de Katholieke kerk als ik. Maar er was geen andere kerk in die dag, dus namen ze hem en noemden hem een heilige. Toen hij de straat op ging om hetzelfde Evangelie te prediken dat ik nu predik, kwetterden de vogels in de bomen. Hij zei: “Mijn kleine zusters, ik ga het Evangelie van Jezus Christus prediken. Hou je stil terwijl ik predik.” En elke vogel hield zich stil.

216 Dit is geen onzeker geluid. Wij leven in de tegenwoordigheid van de Here Jezus Christus. Zijn zegeningen zijn hier.

217 Een God Die daarginds een vliegtuig aan de grond vast kon houden omwille van een arme, onwetende kleurlingvrouw die haar ABC niet kende om haar jongen te genezen van een geslachtsziekte. U kent het verhaal.

218 God, Die kon spreken tot een onwetende opossum, terwijl er predikers in deze stad zijn die zouden lachen om goddelijke genezing; mensen die hun neus in de lucht zouden steken en zeggen dat ik “gek” was omdat ik het onderwees. En God Die Zich bezighield met een onwetende opossum, omdat ze een dame was, omdat ze van haar kinderen hield, omdat ze bereid was voor hen te sterven. Dezelfde God!

219 Wij worden voor verschillende dingen naar deze aarde gestuurd. Sommigen worden gestuurd om het Evangelie te prediken. Sommigen worden gestuurd om te profeteren. Sommigen worden gestuurd om het gebed des geloofs te bidden. Sommigen hebben gaven van genezing.

220 En dezelfde God Die die avond ginds in onze kamer sprak, of hier op de . . . toen ik auto reed, in dat visioen, en mij vertelde dat broeder Bosworth op het punt stond te sterven ginds in Zuid Afrika. En de Heilige Geest was het telegram hier vierentwintig uur voor. Diezelfde God, dezelfde God, uit respect voor trouw. O God, zegene hun hart.

221 Trouw! Ik zou de laatste druppel van mijn bloed geven voor de zwartste of geelste vrouw in deze wereld die trouw zou willen leven aan haar man. Ik zou voor haar sterven zoals ik voor mijn eigen vrouw zou doen. Ik respecteer haar als een dame.

222 Wat denkt u dat Jezus Christus deed? En waarom kunt—kunt u Hem gewoon niet trouw zijn, en uw egoïsme en uw onverschilligheid laten varen? Kunt u niet uw kerk en kleinzielige dingen verzaken en tot Hem komen en trouw zijn?

223 Die arme onwetende opossum, en de Heilige Geest. . . En ik daar op vakantie, niet eens aanhoudend in gebed, en die arme kleine dame opossum die voor mijn deur lag. Toen de zon heet was, lag ze daar trouw. Toen de nacht kwam, gingen haar ogen open, kon ze zien. Maar de Heilige Geest liet haar niet gaan. Ze lag daar de hele nacht. Ze kon niet opstaan.

224 En dan, in de vroege morgen, wat liet zien dat ze daar ongeveer vierentwintig uur had gelegen, wachtend op haar beurt dat voor haar gebeden zou worden, want ze was een dier. En toen de Heilige Geest zei: “Ga daarheen en bid voor haar;” heeft de God van de hemel haar genezen.

225 Ze raapte snel haar kleintjes bij elkaar in haar buidel en keek achterom naar mij met de droevigste ogen die ik ooit heb gezien alsof ze wilde zeggen: “Dank u, vriendelijke meneer.” En daar ging ze de weg af.

226 Ze passeerde vier andere huizen, dichterbij de weg dan het mijne, om de poort in te gaan. Een, twee, drie, vier; de vijfde poort ging ze binnen, J-e-z-u-s. Ze ging door de poort. Ze wachtte niet buiten in de struiken. Ze wachtte niet in de schaduw. Ze liep verder onder de zon om de stoep te bereiken. Ze lag daar,

geduldig (gromde niet, zuchtte niet), wachtend op haar beurt om voor gebeden te worden.

227 En dan, toen ik de Heilige Geest gehoorzaamde, heeft God de gezondheid van de opossum hersteld. Ze pakte haar kleintjes en keerde terug naar haar verblijfplaats. Geen onzeker geluid. God, Die de veren in de vleugels van de vogels telt, weet waar ze elk zijn. De God Die de haren van uw hoofd telt; God Die rijdt op de vleugels van de morgen; Hij Die de hemelen en de aarde schiep, kent elk schepsel en elk wezen. Hij is God. Dit is Zijn Woord. Hemelen en aarde zullen vergaan, maar dat nooit. Laat u niet misleiden door de leer van mensen. Geloof God en leef.

Zullen wij bidden!

228 Hemelse Vader, in de Naam van de Here Jezus, Uw geliefde Zoon; geen onzeker geluid, geen onzekerheid hierover. Hij is de Zoon van God. Hij is maagdelijk geboren. Hij kwam hier onder de kracht van God. Hij kwam hier door de maagd Maria.

Hij leed, bloedde en stierf onder Pontius Pilatus. Toen zij Hem overgeleverd hebben, hebben de Joden Hem gekruisigd en de Rechtvaardige verloochend. En er staat geschreven: "Waarom woeden de heidenen en bedenken de volken ijdelheid?"

229 O God, waarlijk, door Uw hand uit te strekken om te genezen, dat tekenen en wonderen gedaan mogen worden in de laatste dagen om te bewijzen dat dit de vroege en late regen is. De kracht van God is hier. De Zoon scheen op de dag van Pinksteren op de Oosterse mensen. Het schijnt nu op de Westerse. Zij hebben het bespot en dreven er de spot mee, en zeiden dat het fantasie was en noemden hen "heksen, en waarzeggers en ongelovigen" en hebben ze zelfs gedood, op de brandstapel verbrand en ze in olie geworpen. Maar U was met hen om hen te verlossen.

230 Gij zijt hier vandaag. U bent hier, voor het sluitingsuur, voor nog grotere zegeningen, "want de vroege en de spade regen zouden tezamen komen."

231 En nu, Vader, als er enige onzekerheid zou zijn in iemands ervaring in deze zaal, bid ik, Vader, op dit uur, dat zij hun geloof niet zullen beperken tot hun verstandelijke manier van denken, niet tot beredeneren volgens de leer van mensen, maar tot het, gelovend in Gods Woord, tot eeuwig leven. Deze zegeningen vragen wij in Jezus' Naam, Uw Zoon.

232 Met onze hoofden gebogen; ik vraag mij af of er hier nu iemand is die eerbiedig uw hand zou opsteken? En zeggen: "Ik doe dit niet voor de prediker, maar voor God. God, verander mijn manier van denken. Ik heb geprobeerd te beredeneren hoe deze dingen zouden zijn. Ik heb geprobeerd te beredeneren wat mijn burens zouden zeggen als ik ooit wedergeboren zou worden, als God mij ooit op zo'n manier zou zegenen dat ik zou juichen, als God mij ooit op zo'n manier zou zegenen dat ik een ervaring zou hebben die mij zou doen wenen, en ik mijn vrienden zou

moeten verlaten. Ik heb geprobeerd het allemaal te beredeneren, God. Maar vandaag zal ik niet meer redeneren. Ik steek nu mijn hand op naar U, God, en zeg dat dit mijn getuigenis is. Als U redeningen uit mij wegneemt en mijn ziel haar plaats laat innemen om Uw Woord te geloven zonder te redeneren, zal ik geloven dat het een zeker geluid is dat mij gegeven is.” Wilt u uw hand opsteken? Wie ook in het gebouw, waar u ook bent. God zegene u, u, u en u en u en u. Ongeveer vijfentachtig procent van het gebouw.

²³³ Van redeneren? “Werp redeningen neer.” Werp ze neer. God wil niet dat u redenatie hebt. Redenatie probeert altijd een uitweg te vinden. Geloof redeneert niet. Geloof gelooft gewoon. Uw verstand, wat u doet redeneren. Het is een leugenaar. De leugendetector bewijst dat. Gods Bijbel, ten eerste, bewijst het. Maar uw ziel is onsterfelijk, broeder, zuster. Uw redeneringsvermogen zal u verlaten wanneer de dood u treft, maar uw ziel zal bij u zijn door de eeuwigheid heen. Wilt u vandaag Gods Woord niet geloven en Hem niet aannemen?

²³⁴ In een woord van gebed, zou iemand anders uw hand willen opsteken? Zeggen: “Denk nu aan mij, broeder Branham, terwijl u bidt. Ik wil redeningen afwerpen.” God zegene u kleine dame. Daar is er nog één. God zegene u, broeder, ik zie u. God zegene u broeder, ik zie u. God zegene u broeder. U, ja zuster. Nog iemand? Nog iemand, steek uw hand snel op. Zeg: “Gedenk. . .” God zegene u, beste broeder. God zegene u broeder. Werp redenering af. God zegene u zuster, ik zie uw hand. God zegene u zuster, ik zie uw hand. Redeneer niet meer. Geloof gewoon. God zegene u zuster.

²³⁵ Nog iemand, voordat we nu gaan bidden? Ik ga bidden en God vragen dat Hij u helpt. Hij ziet uw hand. God zegene u jongeman. Ik zie uw hand. Iemand anders? God zegene u, broeder, ik zie uw hand.

²³⁶ O, de gezegendheid van te geloven! De zegening van het niet proberen uit te zoeken. De zegening van gewoon op Gods Woord te rusten en te zeggen: “Het is waar,” en verder te gaan. Het is leven. Het is leven. Het is echt te leven.

²³⁷ Mijn dierbare, lieve oude schoonmoeder die hier achteraan zit, toen ik haar er gisteren over vertelde. Ze zei: “Billy, ik had een klok die ik niet aan de praat kon krijgen.” Zei: “Ik kon het gewoon niet redden zonder die klok. Ik had geen geld om er een andere te kopen.” Dus zei: “Ik ging zitten en zei: ‘God, laat die klok weer voor mij werken, wilt U?’” Ze zei dat ze opkeek en hij begon te werken, werkte gewoon perfect.

²³⁸ Haar koelkast, zei ze, een paar dagen daarna, wilde niet ont-. . . bleef ontdooien; gewoon een kleine plek waar er ijs zou blijven. Ze deed alles wat ze kon om hem niet te laten ontdooien,

of hem niet te laten ontdooien, want ze kon haar boter en zo er niet in bewaren. Arme oude vrouw, ze is een weduwe.

²³⁹ Haar man is in de Heerlijkheid. Dat is mijn schoonvader. Gaf zijn laatste getuigenis hier aan mijn linkerkant voordat hij naar Huis ging.

²⁴⁰ Ze knielde neer, wist dat ze geen geld had om een andere koelkast te kopen. Ze zei: "God, wilt U mij weer genadig zijn? U kent mij. Laat mijn koelkast weer vriezen, wilt U?" Vertelde dat zij opstond en in haar koelkast ging kijken en hij was helemaal bevroren.

²⁴¹ Wees eenvoudig. Vraag gewoon. Probeer het niet uit te zoeken. Probeer het niet te bestuderen. Geloof het gewoon. Zoek het niet met uw hoofd uit. Geloof het gewoon met uw ziel.

²⁴² Onze hemelse Vader, velen staken hun hand op vanmorgen. Ze willen gebed. Ik bid, God, dat dit de laatste hand zal zijn vandaag; ze zullen niet meer redeneren; ze zullen gaan, gelovend. Sta het toe, Here. Het is een zeker geluid. Het is het Evangeliegeluid, het glorieuze jubeljaar. De tijd van bevrijding is hier.

²⁴³ Wilt U niet, alstublieft, Vader; neem ieder van hen in Uw liefdevolle zorg? En geef hen nu van de oprechte melk van het Evangelie. En als ze dat al hebben genomen, mogen ze dan nu sterk vlees ontvangen en volle Christenen worden; om nooit meer met de wereld te roddelen en zich aan de wereld te bezondigen; maar echte mannen en vrouwen te zijn die het zekere geluid geloven dat het Evangelie waar is, ongeacht wie zegt dat het niet zo is. De Bijbel, elk Woord is waar. "De mens leert leringen die geboden van mensen zijn." Maar Gods Woord zal nooit falen. Mogen zij het vandaag geloven.

²⁴⁴ En degenen die hun handen niet hebben opgestoken, werkelijk overtuigd zijn, maar hun handen niet hebben opgestoken; wij bidden ook voor hen, Here, dat U hen genadig zult zijn. Deze zegeningen vragen wij, Vader, omdat wij op een dag tot het Oordeel komen. En de boodschap van vanmorgen zal op die dag in beeld worden gebracht. En dan, moge hun ziel hen niet achternalopen en zeggen: "Je had *dit* moeten doen." Maar moge het vrede zijn in de vallei als ze erdoorheen gaan. Want in Jezus' Naam vragen wij het.

. . . der eeuwen, gekloofd voor mij,
 Laat mij me verbergen in U;
 Laat het water en het Bloed,
 Dat van Uw gewonde zijde vloei-
 de
 Voor de zonde een dubbele genezing zijn,
 Redden van toorn en mij rein maken.

²⁴⁵ Dierbare God, als er in het midden van de mensen deze dag enige aandoeningen zijn, enige ziekten, iets dat er aan de hand is met hun lichamelijke wezen, bidden wij, Vader, terwijl de Heilige

Geest hier is en gewoon de zegeningen uitschreeuwend en onze zielen reinigend van alle ongerechtigheid door het Bloed van de Here Jezus, de Zoon van God. Moge Hij vandaag met Zijn grote overtuigende Geest, Zijn grote genezende deugden, iedere reine ziel naar Golgotha laten kijken en zeggen: “Daar werd Hij verwond voor mijn overtredingen, en door Zijn striemen werden wij genezen.” Sta het toe, Here.

²⁴⁶ Nu met onze hoofden gebogen. Als er enigen zijn om voor te bidden, voor ziekte, wilt u dan opstaan, waar u ook bent. God zegene u. Dat is goed, sta gewoon op. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

. . . fontein,
 Vrij voor iedereen, de genezingsstroom,
 Vloeit van de bron van Golgotha.

In het kruis, in het kruis,
 Zij mijn glorie voor immer; (O God!)
 . . . mijn opgenomen ziel zal vinden
 Rust voorbij de rivier.

²⁴⁷ Dierbare hemelse Vader, U ziet al dezen die er staan, Vader. Ze staan als getuigenis dat ze U geloven, Vader.

²⁴⁸ U Die die arme ouwe opossum de poort in kon sturen! U Die kon maken dat die grote gevaarlijke stier die daar stond en zich laten terugtrekken! U Die kon maken dat die hoornaars in de doos gingen! U Die die hond weer tot leven kon brengen, mijn oude hond, nadat hij honderd kilometer per uur, drie kilometer meegesleurd werd, lag daar stijf en dood. Ik hield van het oude dier. Gebed draaide het om. Gebed bracht de poot en schouder van die opossum op zijn plaats, die kleine moeder, stuurde haar terug het bos in, verheugd! De hand van de levende God!

²⁴⁹ Deze Christenen hebben hun handen op elkaar gelegd, Here. En ik heb mijn handen op deze broeder gelegd, als een contactpunt gevend voor iedereen in het gebouw. Wij zijn gelovigen, Here. Wij geloven deze dingen. Wij houden van U.

²⁵⁰ Geen onzeker geluid. Wij hebben U de zieken zien genezen, de doden opwekken, boze geesten uitdrijven, kankers wegnemen, de kreupelen doen lopen, de ziel redden, de gelovige heiligen, met de Heilige Geest vervullen, onsterfelijk leven geven; horen zij die stervende waren, lofprijzen, getuigen en God verheerlijken, en geloven dat U weerkomt.

²⁵¹ Wij hebben hulp nodig, Here. Sta het toe, Here, dat alles waar om gevraagd wordt, gegeven zal worden. Zielen gered zullen worden boven alle dingen; teruggewallen hersteld worden. En wij bidden dat zieke lichamen hier nu genezen zullen worden. Ik zend dit gebed van geloof uit in Jezus Christus' Naam voor de genezing van de zieken, de redding van de ziel, het herstel van degenen die erbuiten zijn, in Jezus' Naam.

Mijn geloof ziet op naar U,
Zullen wij opstaan!

Gij Lam van Golgotha,
Goddelijke Redder;
Hoor mij nu terwijl ik bid,
Neem al mijn schuld weg,
En laat mij nimmer afdwalen
Van Uw zijde.

²⁵² Nu, u die het kunnen, steek uw handen op terwijl wij
dit zingen:

Terwijl ik de donkere doolhof des levens
betreed,
En smarten zich om mij heen verspreiden,
O, wees Gij mijn Gids;
Gebied dat de duisternis overgaat in dag,
Veeg de tranen van verdriet weg,
En laat mij nimmer afdwalen
Van Uw zijde.

HET ONZEKERE GELUID DUT55-0731
(The Uncertain Sound)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 31 juli 1955 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org